

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1503-22
ערר 1338-22
ערר 1645-22

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: אמ.אס.אי - הנדסת מערכות ניטור בע"מ מס' 514238393
ע"י ב"כ עו"ד יגיל מרון

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העררים שבפנינו הוגשו בקשר עם תקופות הזכאות נובמבר-דצמבר 2020; ינואר-פברואר 2021; מרץ-אפריל 2021 (להלן – **העררים המאוחרים**). ערר 1485-21 שהוגש בקשר עם תקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020 (להלן – **הערר הראשון**), התקבל על ידי ועדת הערר במסגרת החלטה סופית שניתנה ביום 12/01/2022. ועדת הערר לא פסקה לעוררת הוצאות משפט והעוררת הגישה ערעור על ההחלטה לבית המשפט המחוזי, שעניינו אי-פסיקת הוצאות משפט בלבד.
2. בכתבי הערר ציינה העוררת שנימוקי העררים המאוחרים זהים לנימוקי הערר הראשון שהתקבלו במלואם על ידי הוועדה, ולכן יש לקבל גם את העררים שבכותרת. לגבי תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, העוררת ציינה שלא קיבלה את החלטת המשיבה על דחיית המענק ודרישת המשיבה להחזרת המענק ששולם (בסכום של 6,000 ₪) התגלתה לה כאשר קיבלה את ההחלטה בהשגה לגבי תקופות הזכאות הנוספות. משכך, בהיעדר החלטת דחיה לא הוגשה השגה ולא התקבלה החלטה בהשגה, אך העוררת ציינה שהערר מתייחס גם לתקופה זו וביקשה מהוועדה לדון בשלושת העררים במאוחד.
3. המשיבה ציינה כי מוגש מטעמה ערעור שכנגד על החלטת ועדת הערר בערר הראשון, ומשכך היא עומדת על טענותיה בערר הראשון ואינה מקבלת את טענות העוררת בעררים המאוחרים. בכתב התשובה שהוגש חזרה המשיבה על טיעוניה בערר הראשון.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. בשים לב לערעורים התלויים ועומדים הציעה יו"ר הוועדה לצדדים מתווה דיוני, לפיו העררים המאוחרים ייסגרו ויוסכם בין הצדדים כי הכרעת בית המשפט בערעור ובערעור שכנגד תחול על תקופות ינואר-פברואר 2021 ומרץ-אפריל 2021. צוין כי ככל שהעוררת תהא מעוניינת להמשיך בניהול העררים המאוחרים לאחר מכן, היא תוכל לעשות זאת. לגבי תקופת נובמבר-דצמבר 2020, הוצע למשיבה לראות בהשגות שהגישה העוררת כמתייחסות גם לתקופה זו ולהסכים לצירוף הערר ככל שיהיה בכך צורך בהמשך, זאת בהתחשב בסכום המענק ובטענת העוררת לאי-קבלת החלטת הדחיה.
5. הצדדים הודיעו כי הם מסכימים למתווה הדיוני שהוצע ביחס לתקופות ינואר-פברואר 2021 ומרץ-אפריל 2021 (יוער כי העוררת הסכימה להקפאת התיקים ולא לסגירתם). באשר לתקופת נובמבר-דצמבר 2020, המשיבה הודיעה כי אין בידה להיעתר להצעת הוועדה מכיוון שהחלטת דחיית המענק נשלחה לכתובת הדוא"ל של העוררת ולא ניתן להיבנות מטענת העוררת שלא היתה מודעת למתן ההחלטה בבקשה במשך תקופה כה ארוכה. המשיבה טענה כי המועד להגשת ההשגה חלף זה מכבר ומשך מדובר בהחלטה חלוטה.
6. בהמשך לכך, ביום 02/08/2022 ניתנה החלטת הוועדה בה צוין כי הצדדים הסכימו להחיל את הכרעת בית המשפט בערעור ובערעור שכנגד על תקופות ינואר-פברואר 2021 ומרץ-אפריל 2021 ונקבע כי עררים אלו "יוקפאו" עד לקבלת החלטת בית המשפט. לגבי תקופת נובמבר-דצמבר 2020, צוין כי נוכח התנגדות המשיבה לכלול את המענק לתקופה זו במסגרת העררים שבפני הוועדה, משלא הוגשה השגה ולא ניתנה החלטה בהשגה, אין בסמכות ועדת הערר להורות על צירוף הערר לתקופה זו. בנסיבות אלו הוצע לעוררת להגיש למשיבה בקשה למתן ארכה להגשת ההשגה.
7. ביום 09/08/2022 הודיעה העוררת כי המשיבה משכה את הערעור שכנגד ולפיכך היא מבקשת מהוועדה להורות על קבלת העררים המאוחרים וכן לחייב את המשיבה בהוצאות משמעותיות בגין הגשת העררים ונוכח התנהלות המשיבה שהכבידה וסרבלה את ההליך.
8. ביום 16/08/2022 קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור שהגישה העוררת וקבע כי היה מקום לפסיקת הוצאות לטובת העוררת במסגרת החלטת ועדת הערר בערר הראשון. בית המשפט פסק לעוררת הוצאות בסך כולל של 18,000 ₪ בגין הערר הראשון ובגין הערעור שהגישה. בנוסף קבע בית המשפט כי המשיבה תישא בהוצאות העוררת בסך של 10,000 ₪ בגין הערעור שכנגד.
9. ביום 18/08/2022 הגישה המשיבה תגובה לבקשת העוררת, בה הודיעה כי היא מסכימה לקבלת העררים המאוחרים, לרבות ביחס לתקופת נובמבר-דצמבר 2020. המשיבה טענה כי בנסיבות אלה אין לחייבה בהוצאות ויש לקחת בחשבון את האיחור של העוררת עצמה בהגשת ההשגה לתקופת נובמבר-דצמבר 2020 וכן את העובדה שבעררים המאוחרים לא

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

חלו אותן נסיבות חריגות שהתקיימו בתקופת הזכאות מושא הערעור ושעמדו בבסיס משיכת הערעור שכנגד.

הכרעה

10. בהמשך לפסק הדין של בית המשפט המחוזי מיום 16/08/2022 ולאור הסכמת הצדדים, **העררים שמספרם 1503-22, 1338-22, 1645-22 - מתקבלים**. המשיבה תשלם לעוררת את המענקים לתקופות הזכאות מושא העררים, לרבות לתקופת נובמבר-דצמבר 2020, בהתאם לנוסחת החישוב הקבועה בחוק ובקיזוז הסכומים ששולמו לתקופות אלו. המענקים ישולמו תוך 30 ימים מהיום, בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כדין מיום הגשת הבקשות למענקים.

פסיקת הוצאות

11. סמכות ועדת הערר לפסוק הוצאות נובעת מהוראת סעיף 39(א) לחוק בתי דין מינהליים, תשנ"ב-1992, החל על ההליכים בפני ועדת הערר. חוק בתי דין מינהליים אינו מתווה כללים לפסיקת הוצאות, אולם ניתן להקיש מההוראות שנקבעו לעניין זה בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.

12. סעיף 151(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 קובע:

"חיוב בעל דין בתשלום הוצאות נועד לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין."

לעניין שיעור ההוצאות, בסעיף 153(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי נקבע:

"בקביעת שיעור ההוצאות יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשווי הסעד שנפסק וביחס שבינו לבין הסכום שנתבע, בדרך שבה ניהלו בעלי הדין את הדיון, במורכבות ההליך, בהשקעת המשאבים בהכנתו ובניהולו ובסכום ההוצאות שהתבקש."

13. העררים שבפנינו הוגשו לאחר קבלתו של הערר הראשון על ידי ועדת הערר ודחיית טענות המשיבה. כפי שצוין לעיל, טענות הצדדים בעררים המאוחרים זהות לטענותיהם בערר הראשון ולכאורה ניתן היה לצפות שהמשיבה תקבל את טענות העוררת מיד לאחר הגשת העררים. עם זאת, המשיבה הודיעה לוועדה כי היא מגישה ערעור שכנגד על החלטת הוועדה בערר הראשון, ומשכך היא עומדת על טענותיה. כאמור, בהמשך משכה המשיבה את הערעור שכנגד בהתאם להמלצת בית המשפט.

14. בבואנו לבחון את התנהלות המשיבה בהליך שבפנינו לצורך פסיקת ההוצאות, יש לציין כי המשיבה הסכימה למתווה הדיוני שהוצע לצדדים על ידי הוועדה ובכך סייעה למנוע ניהול הליכים שלא לצורך. לצד זאת, המשיבה לא הסכימה להצעת הוועדה לאפשר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לעוררת לכלול את המענק לתקופת נובמבר-דצמבר 2020 במסגרת הליך הערר, זאת על אף שלעמדתנו ראוי ונכון היה לאפשר זאת בנסיבות שפורטו לעיל, הגם שלא חלה עליה חובה חוקית לעשות זאת. לפיכך איננו מקבלים את עמדת המשיבה שיש לתת משקל לאיחור העוררת בהגשת ההשגה לתקופה זו, שהינו תוצאה של התנהלות המשיבה עצמה.

15. נתנו דעתנו גם למשאבים שהשקיעה העוררת בהליך שבפנינו וכן למורכבות ההליך. כאמור, העוררת חזרה על טענותיה בערר הראשון ולא נדרשה להשקעה מיוחדת הכרוכה בהצגת טיעונים חדשים ואיסוף נתונים ואסמכתאות. כמו כן לא התקיים דיון בהליך והעוררת לא נדרשה להגשת תגובות נוספות לגופם של העררים.

16. על יסוד כל האמור לעיל ולאור קבלת העררים, מצאנו לקבוע כי **המשיבה תישא בהוצאות העוררת בסך של 3,500 ₪**. סכום זה ישולם תוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד תשלומו המלא בפועל.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30/08/2022, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה